

Johann Georg Dorsche

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Georgius Dorscheus D. & Professor Theologus, Ad Exequias ... Puellae Christinae Buecks/ [...] XI. Iunii huius anni ... denatae. Quas Moestissimi Parentes hodie hora 1. in templo Mariano XVI. Iun. paraturi sunt, frequentia decora cohonestandas Literatos omnium ordinum omnes ... velut ...

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747422982>

Druck Freier Zugang

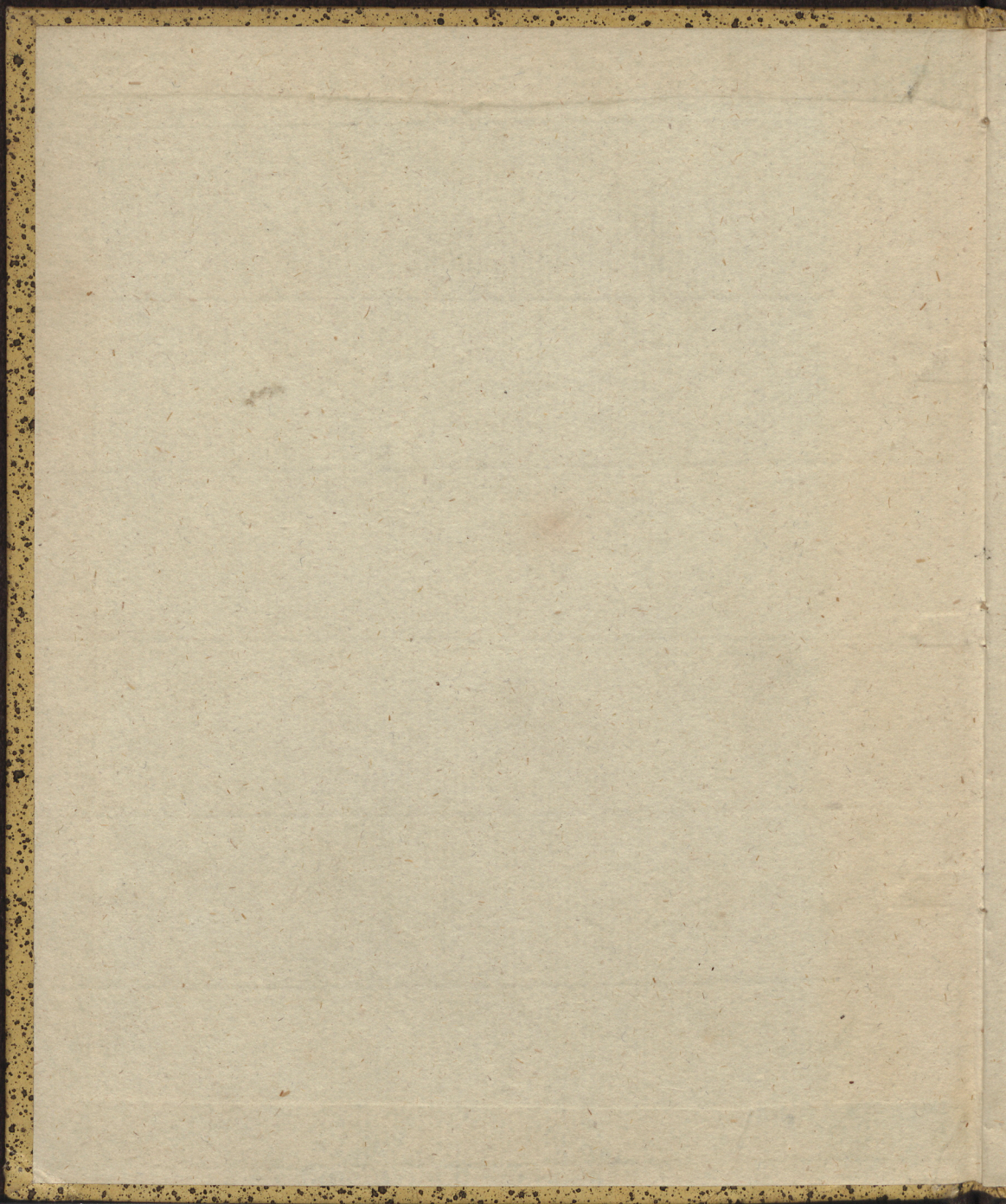

Dorscheus, J. G. ,

in C. Bueck.

R. 1659

S. 13.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES GEORGIVS
DORSCHKEUS D. & PRO-
FESSOR THEOLOGUS,

AD EXEQVIAS
FLORENTISSIMÆ PUELLÆ

CHRISTINAE

RECTOR

I Junii hujus anni in DOMINO JESU

Sponso suo pie denatæ,

Quas

Mœstissimi Parentes

hodie hora I. in templo Mariano XVI. Jun.

paraturi sunt,

frequentia decora cohonestandas

Literatos omnium ordinum omnes & literarum

fautores, Cives imprimis Academicos,

velut

ad mortalitatis per omnes ætates grassantis

exemplar

peramanter & studiosè invitat atq; cohortatur

Salutem perennem precatus!

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
ANNO M. DC. LIX.

OMnia, quæcunque possidemus, quibus utimur, quibus fruimur, non possidemus vel fructu usuque capimus, si ad Deum respiciamus, jure proprio aut ejusmodi donationis, quæ proprietatem quandam induceret. Dono Deo tenentur omnia. Singulare tamen est & eximium quiddam, quod Hieropsaltes de prædicat Ps. 127. 3. cum ita cantitat, *הנה נכלה יהוה בנום שכל פרי הכר* LXX. ita reddunt: *ὁ δὲ ἡ ἀληθινή τε καὶ ἡ οὐκ ἰσχυρὴ ἔστιν ἡ κληρονομία τοῦ κυρίου, ἡ δὲ οὐκ ἰσχυρὴ ἔστιν ἡ κληρονομία τοῦ κυρίου*. Ecce hæreditas Domini, filii, merces fructus ventris. Vulgata ita habet, nisi quod fructus ventris Latinis videatur dici merces ipsius Domini, sicut filii dicuntur hæreditas Domini: LXX. verò dicat, filios, sive liberos esse mercedem ipsius fructus ventris, sicut sunt hæreditas Domini, quod alienum à scopo Psaltis. Ille enim nominavit filios, sive liberos; ut autem constet, quos indigiter liberos, nominat fructum ventris, ut intelligamus, prolem intelligi ex benedictione paradisiaca Gen. 1. 18. oriundam. Abit Augustinus Tom. 8. in Enarrat. b. Ps. à litera, cum ita ait: Quomodo dicit, fructus ventris? Parturiti sunt filii isti. Est quædam mulier, in qua spiritualiter ostenditur, quod dictum est Eve, in gemitu parturientes. Parit enim Ecclesia filios conjunx Christi. & si parit, parturit. In cujus figura etiam Heva mater vivorum appellata est. Am membris parturientis erat ille, qui dicebat, Filioli mei, quos iterum parturio, donec Christus formetur in vobis. Sed non frustra parturit, nec frustra peperit. Erit semen sanctum in ro-

jurro

*resurrectione mortuorum. Abundabunt iusti, qui diffusi sunt mo-
do toto orbe terrarum. Gemit illos Ecclesia, parturit illos Ec-
clesia. In illa autem resurrectione mortuorum apparebit par-
tus Ecclesia, transiet dolor & gemitus. Et quid dicetur? Ecce he-
reditas Domini filii: merces fructus ventris: huius fructus
ventris, non hic fructus ventris, merces huius fructus ventris.
Qua est ipsa merces? resurgere à mortuis. Qua ad ipsa mer-
ces? surgere, posteaquam sedisti. Qua est ipsa merces? letari,
posteaquam manducaisti panem doloris. cuius ventris? Ecclesia,
in cuius ventre, quia ejus typum Rebecca gestebat, duo illi gemi-
ni tanquam duo populi luctabantur. Una mater in doloribus
suis dissentientes fratres nondum natos continebat. Pulsabant
materna viscera discordis internis: gemebat illa, vim parie-
batur: sed pariens discernebat, quos geminos pragnans pertu-
lerat. Sic & modo, fratres, quamdiu gemitus datus est Ec-
clesia, quamdiu parturit Ecclesia, ipsi sunt intus boni & mali.
Fructus autem ventris in Jacob erat, quia ipsam dilexit mater;
Jacob dilexi, dicit Deus; Esau autem odio habui. Ambo de
utero processerunt, unus amari meruit, alius reprobari. In
dilectis ergo ejus fructus erit. Bene quidam ista sese habent,
sed Spiritus sancti mentem Regii Psaltæ verbis expressam
non attingunt. Nec quadrat Joh. Lorini h. l. annota-
tio, quæ est; Prophetæ prædicit fore, ut populo suo, ipsum à
captivitate liberando, si spem in Deum conjecerit, somnum det
Deus quietis, pacisq;: tunc autem clarius deprehendatur, eum
autem esse Domini hereditatem & populum DEO dilectum,
quemadmodum fuerant David & Salomon, concedaturq; non
modo domum adificare, id est, templum, & custodire civitatem
repulsis hostibus, qui post reditum à captivitate impedire volue-
runt; verum etiam in liberis angeantur, & multorum fiant li-
berorum Patres. Hac Domini censetur hereditas, quia ipsius
munus*

minus peculiare ac merces promissa populo Hebræo, apud quem
tanti fiebat secunditas, & copiosa proles, ita ut inter promissio-
nes esset una, non futuram sterilem sexus utriusque apud illos.
Non sanè apparet, quæ ex causa verba Davidica ita restringere
queamus. Nam quod inscriptio hoc Canticum pro Salomone
dicat concinnatum, non vult, loqui Canticum de Salomone tan-
tum. Adeò non elucet ex hoc Psalmo, vel in eo sermonem habe-
ri de templo, quod Salomon construere debebat, cum id, secus
voluerat, David nequivisset, sed propter tam piæ tamen volun-
tatem domus ipsius ac regie dignitatis, cuius post eum Salomon
primus hæres futurus erat, in ea perpetuitatem, quod Christi
spiritualem regnum typicè designat, DEUS promississet: vel eum
loqui de templo secundo, in quo excitando, cum non parva diffi-
cultates future essent, etiam post factam à Cyro potestatem,
ita ut per annos 40. fabrica duraverit, Salomon quodammodo
introducitur tanquam expertus divinam opem, in dedicatione
custodiæ templi, & civitatis, adhortans Zorobabelem, quo pa-
tè in ea re se gerere debeat. Generalia sunt regni vatis
axiomata, quæ ad peculiariora & singulariora non sunt re-
stringenda. Interim nemo pius inficiabitur, debuisse
Salomonem & pios quosque ista applicare ad casus &
consilia imminencia. Liberi itaq; quos largitus ex con-
nubiali thoro divina benignitas, sunt hæreditas Domini,
& fructus ventris sunt merces, juxta translationes addu-
ctas. Hæreditatem Dei explicat B. Lutherus pro dono
DEI, & quidem singulari & excellentissimo, ut à quo-
cunque alio, quod divinitus nobis obvenit, distinguatur.
Habet enim se hæreditas instar doni, utpote nullo no-
stro studio acquisita, si naturali successione nobis obve-
niat. Aliàs propriè hæreditas non sunt liberi, quando-
quidem extrinsecus haudquaquam adveniant. Itaque
impro-

improprietate remota Magalander vertit, donum DEI
Non assequor, cur Joh. Lorino è Lojola schola videatur
hæreditas Domini hic sumi, non de ea, quam dat, sed
quam quodammodo acquirit Deus, ut nempe iidem, qui
postea dicuntur filii scil. Dei, dicantur hæreditas illius
esse. Licet enim omnia plusquam hæreditaria proprie-
tate sint Domini, non tamen aliud nunc agit Hieropsal-
tes, quam ut nobis indicet, quid obveniat mortalibus à
Domino, nimirum eximium & peculiare quoddam à Deo
donum, & hæreditas nobis obveniens, qua ditemur &
incomparabili quapiam perfundamur voluptate. Nec
aliud vult, cum dicit fructum ventris esse mercedem.
Ita fructus ventris merces est, ut filii sint hæreditas. Im-
propriè hæreditas, impropriè merces. Si enim pro-
priè hæreditas Dei sunt liberi, non sunt merces. Si pro-
priè sunt merces, non sunt hæreditas. Itaque & merces
pro dono summè gratuito ponitur, ut Gen. XV, 1. Liberi
ergo quibus acquirendis Deus Opt. Max. fructum ven-
tris, tanquam seminarium quoddam consecravit, ita in
naturalibus sunt nobis donum Dei, ut nulla alia creatura
hoc modo graduque donum Dei dici possit. Cælum &
in eo radiantia stellarum innumerabilium agmina do-
num Dei sunt; aer & in eo volitantes aves innumerabiles
& inexplicabiles, donum Dei sunt: aqua in varia maria
& flumina distributa, & in illis natitantia infinita & in-
estimabilia piscium examina donum Dei sunt: terra &
quicquid illa sustinet in sua superficie, quicquid in late-
bris continet, quicquid in venis, cavernis, sinibus, re-
cessibus complectitur, donum Dei est. Divinitus condita
sunt omnia. Divinitus ordinata ad emolumentum homi-
nis sunt omnia. Divinitus exhilarando etiam homini
condu-

conducunt omnia. Nihil tamen assequitur illud donatio-
nis fastigium, in quo modo positi sunt liberi. Illi n. sunt
donum ex parentibus datum parentibus, non tantum ex
parentibus secundum eam partem, quæ terrena est, & mu-
tationibus obnoxia, sed etiam secundum eam, quæ im-
mortalis est & perennatura. Neutra n. scorsim constituit
liberos. Et hoc ipsum ad inestimabilem quandam doni
divini pretiositatem facit, quod intra nos reconditam
esse voluerit Deus omnipotens, illam vim, ex qua in ista
perfectione liberi emergere queant. Supergreditur hæc
omnium cæterarum creaturarum excellētiam tanto ma-
gis, quanto anima rationalis omnibus excellentior est.
Sunt donum ex quo Ecclesia Dei sponsa comparanda,
Sunt donum ex quo omnes Reip. ordines instaurandi.
Sunt donum, quo cælum implendum. Tanta ex hoc do-
no speranda sunt, si illud rectè custodiatur, & pia solli-
citudine conservetur. Tanto acrior & intensior dolor
pios parentes obruit, si donum tantum tamque pretio-
sum mors præmatura eripit. Eo nunc penitus occupa-
tus est Spectatissimus & honoratissimus Vir, DN. JO-
HANNES Buech / Amicus noster dilectissimus, cum fi-
liolæ suæ, flosculo thalami sui florentissimo, dono præ-
stantissimo, exequias parare necesse habet. Confidimus
autem per gratiam mitissimi IESU, qui & ipse fructus
matris suæ & donum ineffabile factus est, lenitum iri do-
lorem acerbissimum, si considerabitur, ultra siderum re-
gionem, in beatorum habitaculum donum illud transla-
rum esse, ubi tutissimè custoditur & ibi asservatur, ubi
tantum donum servavi decuit, ubi auctius, emendatius
& pulchrius suo tempore recuperabitur. Datum est mun-
do hoc donum præclarissimum, CHRISTINA Buechs
& in

& in sinum Parentum depositum An. Chr. M. DC. LII.
ultimo Julii. Parentem habuit, quem jam nominavi-
mus, virum prudentia & negotiorum gerendorum per-
spicacia exercitissimum, DN. JOHANNEM Bued/
Præfectum & ædilem templi Jacobæi, Senatus Centum-
viralis Assessorem, Civemq; primarium. Matrem ha-
buit CHRISTINAM CARMONIAM, feminam sui
sexus ornamentis & virtutibus excellentem. Avus pa-
ternus puellæ fuit JOHANN. Bued/ Negotiator & Ci-
vis Hamburgensis primarius & laudatissimus. Avia Pa-
terna, JESCHA Sonnebergs/ matrona cultu Dei &
familie cara florentissima. Avus maternus fuit JA-
COBUS CARMON, antiquæ fidei hujus urbis civis,
Centum Vir, Curator & præfectus orphanotrophii fidis-
simus, exercitis olim negotiationibus amplis satis cele-
bris. Aviam Maternam, MARGARETAM SIBE-
THEN, habuit, feminam præstantissimam, ex peranti-
qua & nobilissima apud Britannos SIBETHORUM fa-
milia oriundam. Satis fuit visum, has origines anno-
tasse ad funus puellæ, quæ amplius jam sæpe deductæ fu-
erunt. Hac nascendi præstantia eximia CHRISTINA.
ut Christiana fieret & cœlesti nativitate donaretur, pia
solicitude parentum curavit. Quæ magna vigilantia
reliquum vitæ curriculum instruxit, ut suavissima exci-
taret gaudia, ad commodam porro orbis accommodanda.
Aliter autem visum est ei, qui omniscio oculo omnia lu-
strat & optimè omnibus prospicit. Nam per morbum
periculosum illicò ad immortalitatem cœlitus evocata
fuit. De Morbo ita disseruit excellentiss. & experientiss.
vir, Dn. Caspar Marchius, Med. D. Clariss. ejus & Math.
Prof. celebr. Collega & Amicus noster honoratissimus.

Roga-

Rogatus à Parentibus puellula beatissimæ CHRISTINÆ BUCKIÆ, ut historiam morbi, quò piusima illa sensim periit, enarrarem, haud potui, nec volui etiam deesse ipsorum desiderii. Non unus autem aut simplex eheu! fuit, quò tenerrimi corporis vires debellari diu satis, tandemq; prosterni vidimus. Initiò quidem circa 22. Aprilis Morbilli suis sese indicio produderunt, quibus febris ardens conjuncta pro more fuit; Mox largè satis his ipsis erumpentibus, extra periculum hic quidem morbus fuit: Verùm perseverans hemisphæria sinistra lateris & vix quicquam liberaliori etiam hamorrhagiâ narium sedata, tum etiam Ventris tormina, & sensuum corporis ac in soporem proclivitas, suspicionem complicatorum aliorum affectionum, scorbuti ad minimum & verminosi, non certè vanam induxerunt. Sublatis enim & deletis planè intra octiduum Morbilli superesse videbatur alia Febris erraticâ, incerta, (ut solent plerumq; esse scorbuticæ) haud planè intermittens, circa meridiem tamen ut plurimum, aliquando bis in die manifestiorem paroxysmum ostendens. Circa medium Maji spes aliqua affulgebat convalescentiæ, quando quidem non amplius continuo calore fovebatur, sed manifestæ & satis longæ intermissiones, paroxysmi contra breviores animadvertabantur, adeo ut parcissime decumberet, plerumq; vestibus non exuta, rediretq; ad consuetos cum sodalibus usus. Interdè suspecti hætenus vermes semel atq; iterum per secessum prodierunt, quorum conjuncta putredo ante ipsum hujus mensis finem vehementiorem febrem excitavit, quâ exacerbatus sinistra lateris in capite dolor, junctis subinde ventris torminibus miserrimè afflixit tenerrimum corpus, viresq; ejus, frustra prorsus adhibitis quibuscunq; tum febrî, tum doloribus, tum vermibus oppositis remediis, variisq; confortantibus brevi adeò prostravit, ut jam semimortua visa fuerit, itaq; decumbens nec cibum nec potum per aliquot dies admisit, nec voces ferè ullas, quam quibus ô Jesu, Jesu, ingemuit, ediderit, suq; dum piusima hæc suspiria exaudiens Salvator eam placidissimò vita sine die 11. præsentis mensis sub ipso solo exorsu gratiosè beaverit.

Habetis curriculum vitæ puellæ nostræ, quo cito ad felicitatem perennitatis venit. Nostrum nunc est, ut ad necessarium pietatis Christianæ officium numerosam præstemus frequentiam. Causæ elucet ex his, quæ dicta sunt. Quibus jungo preces & monita mea seria, quibus apud vos locum futurum, amor, quo me prosequimini, vester omnino mihi persuadet. Dab. ROSTOCHI An. Chr.

M.DC.LIX XVI. Junii.

Conventus fiet hora 1. in templo Jacobæ.

MS 90 (50)

& in sinum Parentum depositum An. C
ultimo Julii. Parentem habuit, quem
mus, virum prudentia & negotiorum
spicacia exercitissimum, DN. JOHA
Præfectum & ædilem templi Jacobæi, S
viralis Assessorum. Civemq; primariu
buit CHRISTINAM CARMONIA
sexus ornamentis & virtutibus excellen
ternus puellæ fuit JOHANN. Buech / D
vis Hamburgensis primarius & laudatis
terna. JESCHA Sonnebergs / mat
familiaæ cara florentissima. Avus m
COBUS CARMON, antiquæ fidei
Centum Vir, Curator & præfectus orph
simus, exercitis olim negotiationibus
bris. Aviam Maternam, MARGAR
THEN, habuit, feminam præstantissim
qua & nobilissima apud Britannos SIBI
milia oriundam. Satis fuit visum, ha
tasse ad funus puellæ, quæ amplius jam
erunt. Hac nascendi præstantia eximia
ut Christiana fieret & cœlesti nativitat
solicitudine parentum curavit. Quæ r
reliquum vitæ curriculum instruxit, ut
taret gaudia, ad commoda porro orbis
A litera autem visum est ei, qui omniscio
strat & optime omnibus prospicit. N
periculosum illic ad immortalitatem
fuit. De Morbo ita differuit excellentiss
vir, Dn. Caspar Marchius, Med. D. Clar
Prof. celebr. Collega & Amicus noster

the scale towards document

LII
navi-
per-
uct/
tum-
n ha-
m sui
s pa-
& Ci-
a Pa-
dei &
JA-
ivis,
fidis-
cele-
BE-
anti-
M fa-
nno-
a fu-
NA.
pia
antia
exci-
nda.
a lu-
bum
cara
tiss,
ath.
mus.
oga-